

FARNÍ ZPRAVODAJ

6. neděle v mezidobí

Český Krumlov 12. 2. 2017

7 / 2017

Poslední věci...

Evangelijní úryvek dnešní neděle obsahuje celou řadu Ježíšových podnětů a doporučení. Naši pozornost zaměříme pouze na jednu z těchto výzev, protože nelze mluvit o všem; zvolíme důležitou tematiku, někdy trochu opomíjenou – *poslední věci*. Ježíš říká: „*Dohodni se rychle se svým protivníkem, dokud jsi s ním na cestě, aby tě tvůj protivník neodevzdal soudci a soudce služebníkov, a byl bys uvržen do žaláře. Amen, pravím ti: Nevyjdeš odtamtud, dokud nezaplatíš do posledního halíře!*“ Tato Ježíšova slova narážejí na eschatologický soud, jehož uskutečnění se chystá v dějinách s příchodem Království, a kromě toho ještě rozhodující soud, který se bude konat na konci věků. Dnešní podobenství se řadí k „podobenstvím o Božím království“. Původní význam tohoto podobenství se nám lépe zachoval v Lukášově redakci, kde je citovaný výrok uvedený v návaznosti na řeč o znamení časů („*Když vidíte, že na západě vystupuje mrak...*“) a je aplikovaný na Boží soud, který je v bezprostřední blízkosti a kvůli němuž je důležité dát se do pořádku (srov. Lk 12,54nn).

Jak jsem říkal, je to pro nás příležitost připomenout si pravdy o posledních věcech. Za „poslední“ se v křesťanském chápání považují definitivní a nezvratné věci, jež se stanou jedenkrát, ale potom jejich trvání pokračuje v jejich důsledcích: smrti, soudu, pekle a ráji. „*Lidem je určeno, že musí jednou umřít, a pak nastane soud*“ (Žid 9,27). A svatý Jakub hrozí: „*Hle, soudce už stojí přede dveřmi!*“ (Jak 5,9). Kdysi byla skutečnost konečného Soudu naprosto běžně přítomná v myslích věřících lidí. Při každých pohřebních obřadech zaznívaly krásné, ale vážné tóny zpěvu „*Dies irae*“, ve kterém se rozjímá o těchto skutečnostech. Stěny a apsidy kostelů pokrývaly výjevy Posledního soudu, podobné těm, jež se nacházejí na zdech a stropích Sixtinské kaple ve Vatikánu a byly ztvárněny Michelangelem. Jedná se o poměrně tichý, ale stálý způsob upozorňování na poslední věci a věčný život, který se podílel i na utváření eschatologické mentality.

V dnešním světě je myšlenka na Soud přemístěna někam stranou a vytěsněna, podobně jako myšlenky na smrt, peklo nebo ráj. A tak si žijeme bezstarostně, neznalí toho, co nás vlastně čeká, podobně jako blázni. Vždyť myslet si, že jsme zahnali a vytěsnili smrt jen na základě toho, že se nám podařilo odstranit myšlenky na ni, je holé bláznovství, stejně jako si myslet, že jsme zlikvidovali Soud jednoduše proto, že se už na Soud nemyslí.

Rozjímějme chvíli nad myšlenkami Posledního soudu, který nás očekává, a nad nutností být na něj dobře připravení. Kdybys věděl, že tě příští týden očekává proces a soudní stání, na němž půjde, řekněme, o tvůj majetek nebo dům, ve kterém bydlíš, určitě bys nezůstával nečinně sedět, ale s velkým vzrušením a starostí by ses poctivě připravoval. Jenomže „příští týden“ (ve srovnání s věčností, jež je v sázce, je čas, který nám zůstává, kratší než jeden týden) tě čeká soud, na němž závisí získání nebo ztráta věčného života! Nerozechvěje-li nás tato myšlenka ani trochu, pak pravděpodobně nejsme schopni docenit význam slova „věčnost“; „navždy–nikdy: potrvá *navždy*, neskončí *nikdy*; miliony let a pořád se nacházíš teprve na začátku, další miliony a miliardy let, a ty stále stojíš na začátku“. Ztratili jsme smysl pro věčnost; světské myšlení se domnívá, že řeč o věčnosti nás přivádí k „odcizení“, poněvadž nás odvádí od závazků k tomuto světu a tomuto životu. My jsme se často tímto světským pohledem nechali zlákat a zastrážit, a tak jsme „zesvětštěli“.

Jak si však můžeme klidně žít, bez obav z toho, co na nás možná už tuto noc čeká? Co říci k situaci nadzvukového letadla, které vzlétlo v plné rychlosti k nebi a v jehož kabině piloti i pasažéři vesele společně tančí a pijí, aniž by jakkoli sledovali směr nebo poslouchali

příkazy? Určitě neuběhne mnoho času, kdy uslyšíme hrozivou ránu, a někdo z dálky spatří vystupovat od země zlověstný kouřový sloup. Podobná situace nastala v prvních desetiletích dvacátého století na palubě jednoho slavného transatlantického parníku směřujícího do Ameriky, kde se také během noci náruživě oslavovalo. Říká se, že tato loď měla na některé straně napsáno nebo to o ní někdo řekl, že ji ani Bůh nepotopí. Víme, že je řeč o lodi jménem Titanic, pojmenované takto na památku starověkých Titánů, kteří vzdorovali bohům. Víme ale také, že spočinula na hlubokém dně Atlantického oceánu.

Co bychom měli dělat, abychom se vyhnuli stejnému osudu na mnohem důležitější cestě – cestě k věčnosti? – Boží slovo nikdy nezasahuje z jiného důvodu, než že chce uzdravit; neděsí kvůli ničemu jinému, než kvůli útěše; hrozí jenom proto, aby mohlo být milosrdné. Připomeňme si nyní, co říkával Ježíš svým současníkům v souvislosti s přicházejícím soudem: „*Dohodni se rychle se svým protivníkem, dokud jsi s ním na cestě...*“ Ježíš před nás staví konkrétní scénu; jde o jednoduché a dobře srozumitelné podobenství. Dva lidé jsou na cestě k soudu, aby vyřešili svůj spor. Jeden z nich není v právu a ví o tom, druhý má pravdu a také o tom ví. Každý z nás je jedním z těchto dvou lidí na cestě, a proto skutečně dobře nasloucháme, o čem bude řeč. V podstatě kráčíme naproti samotnému Soudu společně se samotným Soudcem. On – Ježíš Kristus – je na cestě s námi; během „cesty“ tohoto života není soudcem, ale přítelem, lépe řečeno je naším advokátem, „naším obhájcem u Otce“ (srov. 1 Jan 2,1). V podobenství se nazývá jako „protivník“, avšak ve významu, že stojí „naproti“ nám (*ex adverso*) se svým slovem a s naším svědomím a usvědčuje nás z hříchu.

To, co bychom měli udělat, je „dohodnout se s ním, dokud jsme na cestě“. A jak se dohodnout? – My sami bychom měli soud předběhnout a „usmířit se“ jako lidé. Dobře známe kritérium jeho soudu – odsuzuje hřích, hřích je tím jediným bodem obžaloby. Podstupujeme tedy soud nyní, aby rozsudek nad námi nebyl vynesena na konci časů. Pokud se ti nelíbí, co se nelíbí Bohu, pokud odsuzuješ to, co odsuzuje Bůh, pak vlastně vstupuješ do svého soudu, přivlastňuješ si ho, stáváš se na stranu soudce a opouštíš lavici obviněných. Vlastně se jedná o uznání hříchu, o vyznání podobné tomu, jež vyslovil král David: „*Neboť já svou nepravost uznávám, můj hřích je stále přede mnou...*“ (Žl 50/51,5). Litovat a vyznat to Bohu skrze církev, to nám říká Ježíš v evangeliu v souvislosti s přijetím odpuštění hříchů.

Svátostná zpověď je řádným prostředkem, jak se „dohodnout“ s Bohem, jak se „usmířit“. Jsou lidé, kteří se zpovídají až příliš často (příliš často vzhledem k vnitřním dispozicím, jež mají, či lépe nemají), téměř bychom řekli ze zvyku; jsou však také lidé, kteří nepřijdou ke svátosti smíření celé dlouhé měsíce a roky, ale bezostyšně přicházejí při každé mši ke svatému přijímání. Takové jednání se nedá chápat jako „dohoda na cestě“, ale spíše jako zahrávání si cestou. Nedělejte si mylné představy, píše Pavel Galat'ánům, není možné se Bohu vysmívat a pohrávat si s ním; každý sklídí to, co zasel (srov. Gal 6,7).

Raniero Cantalamessa

Mše svaté v týdnu od 12. 2. 2017 do 19. 2. 2017 Český Krumlov:

<i>Pondělí</i>	(13. 2.) večer: za Františka Mroska, manželku, syna Dezidera, Marii Matějkovou
<i>Úterý</i>	(14. 2.)
<i>Středa</i>	(15. 2.) večer: za
<i>Čtvrtek</i>	(16. 2.) večer: za
<i>Pátek</i>	(17. 2.) večer: za živé a zemřelé z rodiny Horynů, Lesyků, příbuzné a d. v. o.
<i>Sobota</i>	(18. 2.) večer: za
<i>Neděle</i>	(19. 2.) ráno: za farnost

P ř e h l e d b o h o s l u ž e b

	<i>Pondělí</i> 13. 2.	<i>Úterý</i> 14. 2.	<i>Středa</i> 15. 2.	<i>Čtvrtek</i> 16. 2.	<i>Pátek</i> 17. 2.	<i>Sobota</i> 18. 2.	<i>Neděle</i> 19. 2.
<i>Český Krumlov</i>	17:00P		17:00Ž	17:00P	18:00P		9:30P
<i>Český Krumlov Klášter</i>						16:00P	
<i>Větrní</i>					17:00ZK		8:00ZK
<i>Přídolí</i>							11:15Ž
<i>Věžovatá Pláně</i>							11:15P
<i>Kájov</i>				16:00Ž			8:00Ž
<i>Hořice na Šumavě</i>							8:00VT

6. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 15, 16 – 21
2. čtení: 1 Kor 2, 6 – 20
Evangelium: *Mt 5, 17 – 37*

- Ve středu 15. února je památka **Bl. Bedřicha Bachsteina a druhů, mučedníků.**
- V pátek 16. února je památka **sv. Alexia a druhů, řeholníků.**
- V neděli 19. února při bohoslužbách se bude konat sbírka na „SVATOPETRSKÝ HALÉŘ“.
- Oznamujeme věřícím, kteří doposud ještě nepřijali svátost křesťanské dospělosti – svátost biřmování, a uvažují o přijetí této svátosti, mají nyní příležitost se přihlásit na farním úřadě tel. 380 711 336 nebo u R. D. Františka Žáka – mob.: 724 937 121. Tuto svátost může přijmout věřící od 14 let. Další informace ohledně příprav apod. budou zveřejněny v pozdějším čísle zpravodaje.

www.farnostck.bcb.cz
www.fuветrni.webnode.cz
farnostkajov.bcb.cz

email: farniuradck@seznam.cz
email: farniuradck@seznam.cz
email: kostelkajov@seznam.cz